

Sygn. akt VI K 857/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

przy udziale oskarżyciela – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Marioli Glinki

po rozpoznaniu dnia 15 kwietnia 2014r. i 27 maja 2014r.

sprawy karnej **P. S.**

urodzonego (...), syna D. i A. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 października 2013 roku w Ś., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym motorower marki R. o nr rej. (...), czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Świdnicy postanowieniem z dnia 10 września 2008 roku (sygn. akt III Now 280/08) zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym do dnia 18 maja 2014 roku

tj. o czyn z art. 244 kk

I. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 244 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 11 października 2013 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VI K 857/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2013 roku funkcjonariusze Policji w godzinach popołudniowych na ul. (...) w Ś. zatrzymali do kontroli drogowej motorower marki R. o numerze rej. (...), którego kierującym okazał się mieszkający w pobliżu P. S.. W wyniku sprawdzenia w Centralnej Ewidencji (...) stwierdzono, że ma on zakaz kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Na okres od dnia 7.20.2008 roku do dnia 18.05.2014 roku.

Oskarżony został zatrzymany. Wyjaśnił, że wiedział, że ma zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, ale nie wiedział, że nie może jeździć na skuterze.

Dowód:

- notatka urzędowa k. 1

- wyjaśnienia oskarżonego P. S. k. 7

- zawiadomienie wykonaniu kary dodatkowej k. 23

Oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa różnego rodzaju, był już również karany za przestępstwo z art. 244 kk.

Dowód :

- dane o karalności k. 11-12

- odpis wyroku w sprawie VI K 474/12

W dniu 10 września 2008 roku wobec osk. P. S. kiedy był jeszcze nieletni zastosowano środek wychowawczy w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, ponieważ kierował samochodem osobowym bez uprawnień.

Dowód:

- odpis postanowienia w sprawie o sygn.. akt III Now 280/08

Oskarżony był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej przez siebie pisemnej opinii stwierdzili m.in., że oskarżony jest upośledzony umysłowo w lekkim stopniu, a jego inteligencja mieści się w górnej granicy tego upośledzenia. Dalej, że oskarżony dobrze rozumie podstawowe normy społeczne i prawne. Biegli stwierdzili, że P. S. ujawnia zaburzenia osobowości o mieszanej etiologii oraz postawy obronne o obrazie i agrawacji zaburzeń pamięci i orientacji oraz inteligencji, w sposób adekwatny do posiadanej na ten temat wiedzy. Oskarżony P. S. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy ani na inne, krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna k. 53-56

Ponadto Sąd zważył co następuje:

W przekonaniu Sądu wina i sprawstwo oskarżonego w popełnieniu zarzucanego mu czynu nie może budzić w tak ustalonym, stanie faktycznym najmniejszych wątpliwości. Zresztą oskarżony nie zaprzeczał, że jechał motorowerem kiedy zatrzymali go do kontroli funkcjonariusze Policji.

Oczywistym jest także, że trasa, którą w tym dniu poruszał się oskarżony jest drogą publiczną, czyli drogą zaliczaną na podstawie ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 roku do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych (art. 1 w/cytowanej ustawy). Z racji orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oskarżony poruszał się motorowerem nie mając do tego uprawnień – co również jest okolicznością bezsporną.

Rzecz w tym, że zdaniem P. S. jego zachowanie jest usprawiedliwione tym, że nie zdawał sobie sprawy z tego, że motorower to pojazd mechaniczny i działał w błędzie jak należy rozumieć co do znamion czynu przekonany, że skoro nie jechał samochodem, co do którego jak twierdzi orzeczony zakaz wyłącznie się odnosił, to nie popełniał przestępstwa. Podczas postępowania sądowego – wrażenie sądu podczas bezpośredniego obcowania z osobą przesłuchiwaną – jest takie, że P. S. bardziej pozuje na nierozgarniętego niż jest nim w rzeczywistości. Stara się przedstawić jako osoba nieporadna, nieorientowana w otaczającej go rzeczywistości. Nieśmiałość, sposób

wypowiadania się, ma sugerować pewną niezdarność i dowieść tego, że oskarżony tak naprawdę był nieświadomy bezprawności swojego działania. Sposób wypowiedzi, jej treść Sądu jednak nie przekonały do takiego stanowiska, a to jeszcze z dwóch zasadniczych powodów. Po pierwsze oskarżony był już karany zarówno za przestępstwo z art. 178a§1 kk jak i przestępstwo z art. 244 kk. Co więcej już jako nieletni sprawca miał orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sytuacja będąca przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie nie ma więc charakteru incydentalnego a wręcz przeciwnie. Po drugie, istotna jest tutaj opinia sądowno – psychiatryczna. Biegli jednoznacznie stwierdzili, że P. S. dobrze rozumie podstawowe normy społeczne i prawne. Podczas badania psychiatrycznego natomiast symulował i wyolbrzymiał zaburzenia inteligencji i pamięci, co w efekcie dało asumpt do stwierdzenia przez biegłych o ujawnieniu u oskarżonego zaburzeń osobowości i postawę obronną o obrazie symulacji i agrawacji zaburzeń pamięci i orientacji. Reasumując Sąd nie dał wiary oskarżonemu, że jeżdżąc skuterem nie miał pojęcia że ten właśnie przedmiot jest również pojazdem mechanicznym, a nie jest nim wyłącznie samochód osobowy. Taka postawa oskarżonego i jego wyjaśnienia składają się, w przekonaniu Sądu, na określoną linię obrony nawet dość sensowną w realiach niniejszej sprawy, ale tak jak już była o tym mowa względny przytoczone w powyższych rozważaniach przemawiają za jej zupełnym odrzuceniem.

Tak więc uznając, że oskarżony swoim zachowaniem wyraził przejaw jedynie lekceważenia porządku prawnego, poczucia bezkarności, niefrasobliwości i przekonaniu o braku konsekwencji własnych zachowań tak jak i w innych sferach życia (oskarżony prowadzi absolutnie pasożytniczy styl życia mając dwoje małych dzieci na utrzymaniu). Te właśnie okoliczności i dotychczasowa karalność oskarżonego przemawia za wymierzeniem mu kary czterech miesięcy pozbawienia wolności.

Kara w tym wymiarze jest zdaniem Sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i znacznego stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, godzącego w wymiar sprawiedliwości

Zdaniem Sądu, nie można wobec oskarżonego sformułować pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej i na ma podstaw do przekonania, że oskarżony tak naprawdę żałuje swojego postępowania i jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności odniesie, zdaniem Sądu, w stosunku do niego swoje cele, w szczególności zaś będzie wystarczająca dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa, a także zrealizuje swe funkcje w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zaburzy przekonanie P. S., że jest bezkarny, że w ogóle musi zastanawiać się nad czymkolwiek i tak naprawdę za nic nie musi ponosić odpowiedzialności.

W oparciu o przepis art. 63§1 kk Sąd zaliczył na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania oskarżonego do sprawy.

Ponieważ P. S. nie pracuje, deklaruje, że nie ma żadnych dochodów Sąd w oparciu o przepis art. 624§1 kpk zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.